

הן משקיעות את

נשמתן בלימודי

המישחק במשך

שנים - ואחר־כך

חולמות להשתלב

בקולנוע

או בתיאטרון

באוניברסיטת תל-אביב ואחר־כך נסעה לניו־יורק, למדה במשך שנה בסטודיו של לי שטראסברג. כשהיא נשאלת כיצד הת-קבלה לביתיאטרון של המורה המהולל, היא משיבה: "כל מי שיש לו כסף, יכול להתקבל לשם. בית-הספר היקנה לי הרבה ניסיון. שטראסברג עצמו לימד אותי, אך ממנו לא קיבלתי כלום. הוא זקן ונמצא באגורטריפ, מדבר כל הזמן על עצמו. אחר־כך נסעתי לבאלטימור, ולמדתי ב-אוניברסיטת טאוסון סטייט."

מימי עובדת כרגע על פרויקט של צוותא שנקרא רווי נשים. בנתניה יש לה ולבעלה סטודיו, ובו אלף תלמידים. הסטודיו מלמד את כל האמנויות, החל במישחק וכלה בפיסול. מימי מלמדת בו מישחק ובאלט. בשנה שעברה שיחקה בתיאטרון-הנוער של אורנה פורת, והש-תתפה בתסכית-הרדיו מישפוחת מלצר. יוד-עידבר טוענים כי נכון לה עתיד מבטיח, הן בעולם התיאטרון והן בעולם הסרטים. כשהיא נשאלת מה היתה רוצה לשחק אילו ניתן הדבר לבחירתה, היא משיבה: "כל־כך הרבה, שאני לא אתחיל למנות. אך בעיקר אני רוצה להיות מימי מריין". סמדר גופן בת ה-26 היא אם לילד בן חמש וחצי ונשואה לטייס בחיל האוויר. היא מתגוררת עם מישפחתה באחד מבסיסי

האידיאל: גלנדה ג'קסון

אוסרת הילה רו, שלמדה שנתיים באוניברסיטת תל-אביב אך עזבה כיוון שלדבריה, מגבילים שם את החופש האמנותי של הסטודנט. הילה חולמת לגלם בתיאטרון את דמותה של סולנאד, מהמשרתות של דאן דאנה, ועד שתקבל עבודה בתיאטרון או בקולנוע היא כותבת ומלחינה שירים, שאותם מבצעת הזמרת יעל לוי.

חלומות של זוהר

החיל. סמדר, בת קיבוץ אפיקים, שיחקה בבימת הקיבוץ, למדה באוניברסיטת תל-אביב ומנהלת כרגע משאומתן על עברי-דה באחד התיאטראות. היא עדיין מלאת אופטימיות, אולי מפני שאצלה העבודה אינה שאלה של חיים ומוות. בתחילת אוק-טובר תגלם את התפקיד הנשי הראשי בסרטו של חגן פלד, תיסחונת פוליפית. כשהיא נשאלת אם המישחק בשבילה הוא עניין של למלא את הזמן, היא משיבה בתוקף: "המישחק הוא המיקצוע שלי".

ענת קרטיס בת ה-25 היא אחת מבנות-המול. מייד עם סיום לימודיה התקבלה לעבודה בתיאטרון רפרטוארי. ענת, שסיי-מה את החוג לתיאטרון באוניברסיטה, נל-קחה מספסל-הלימודים עליידי מורתה, ה-

כתב מחזה בשם מחוג למישחק. למולי נועד אחד התפקידים לזרה, וכך השתלכתי בקבוצה. אחרת לא היה לי סיכוי, כי באנגליה מקפידים מאד על מיבטא. הסתו-בבתי עם ההצגה עד חזרתי לישראל, לפני חודש וחצי." חנה עדיין לא הספיקה להתארגן ולהציע עצמה לשוק התיאטרון המקומי, אך מייד עם הגיעה לישראל נרשמה אצל סוכנת שחקנים.

תפקידים טופחים

על האגו

לם מימי מריין המתולתלת למדה ב-בתיאטרון בחו"ל. מימי בת ה-27 למדה

איה, לאמריקה הדרומית. חיתה שם זמן קצר ועברה לקנדה, שם נולדה בתה. יחד עם מישפחתה נסעה ללונדון, והתקבלה על-ידי מרגרט בארי, מנהלת בית-הספר הנועד לאמנות המישחק איסט 15. ישנתיים מעליה למדה מירב גרי, שהש-תלבה היטב בעולם התיאטרון הישראלי בשובה ארצה. מה נתנו לה הלימודים? מספרת חנה: "בית-הספר נתן לי אומץ. התחלתי לראות את הכל באופן יותר רחב, למרות שלדעתי בית-הספר יותר מדי פתוח וחופשי, ומקפיד פחות מדי על הצד הטכני, כך שנאלצתי לקחת שעורים טכניים באופן פרטי. התחלנו ללמוד 30, וגמרנו 14. אז החליט אחד המורים שלנו להקים קבו-צה ניסיונית, אחד החברים, בן יורקשייר,

מ די שנה בשנה, עם בוא הקיץ. הן יוצאות אל השוק החופשי - צעירות, נאות, חולמות, רואות את עולם התיאטרון והסולנוע בגוונים של ורוד, שלוש עד ארבע שנים הן שוהות בחממת בית-הספר, שם מכשירים אותן להיות שח-קניות. כשהן מסיימות את הלימודים, אחרי שגילמו לפחות פעם אחת את דמותן של יוליה, קליאופטרה, אופליה, בלאנש או נינה, הן מרגישות שהן בשלות כבר לעלות על הבמה המיקצועית.

האפשרויות הקיימות בפני אלה המעוניינים במישחק, אינן רבות. חלק בור-חר ללמוד בחו"ל. כזו היא, למשל, חנה אהרונסון בת ה-26. חנה למדה שנה ב-סטודיו של ניסן נתיב ונסעה, אחרי נישור-

להיות מימי מריין

רצה השחקנית מי-קי מריין, שלמדה באוניברסיטת תל-אביב ובאוניברסיטה אמריקאית, וכן בסטודיו למישחק של לי שטראסברג. כרגע היא משתתפת בפרוייקט של צוותא, ומלמדת באלט ומישחק בסטודיו המשותף לה ולבעלה, זאביק מריין, בנתניה.

לחלום על יוליה

מחזוהו של שקספיר רו-מיאו ויוליה אוהבת ענת קרטיס, הרואה ביוליה לא ילדה נאיבית אלא אשה היודעת את מבוקשה. ענת הספיקה לשחק עונה אחת בתיאטרון חיפה. היא לא שובצה בתיאטרון בעונה החדשה, וטוענת כי חוסר מיסגרת מעכב את התפתחותו של שחקן צעיר.

אשת הטייס

היא סמדר גופן בת ה-26, המתגוררת עם בנה בן החמש וחצי ועם בעלה הטייס באחד מבסיסי חיל האוויר. סמדר למדה בסמינר הקיבוצים ובאר-ניברסיטת תל-אביב, הספיקה לשחק באלווירה, סירטו הקצר עסור הפרטים של דני וקסמן.